

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות
הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה
האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו

ראה עמוד 8

ערב שבת קודש פ' עקב, ח"י מנחם-אב
הי' תהא שנת סגולות גדולות

תעט

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת

רי' מיכל ב"ר שמואל ע"ה דויטש
נפטר ביום ט' סיון ה'תשל"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת **בלומא גוטא** בת **נעכא** תחי'
לרגל יום ההולדת שלה ביום א' דחג השבועות
לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י **בתם וחתנם**

מרת **אסתר** ובעלה הרה"ת רי' **יעקב מיכאל הלוי** שיחיו **גינזבורג**

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

אמת'ע שכר דארף האבן אן ערך צו דער עבודה אויף וועלכע מ'צאלט דעם שכר. ביז אז דאס דארף זיין נאכטער ווי דער ווערט פון דער עבודה אליין (ווי דאס איז בנוגע צו דעם שכר גשמי וואס א בעה"ב צאלט זיין ארבעטער¹⁰, דארף דאס זיין ניט בלויז להם דער האר ערעניג און זיין פון דעם פועל, און נאר אויף זיינע צרכים בשעת העבודה, נאר א סך מער¹¹ דערפון, כשרי ער זאל קענען מפרנס זיין בני ביתו ובריתו¹². ועאכו"כ בנוגע צו א פועל א איד - כדברי המשנה¹³: אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה כשעתו לא יצאת ידיו חובתך עמהן שהן בני אברהם יצחק ויעקב].

לויט דעם שטעלט זיך א שטודענדיקע קשיא: יעדער ענין של שכר - גשמי אדער רוחני (כולל די אלע יעודים בפרשתנו און אין אנדערע פרשיות בתורה) - איז אינגאנצן ניט בערך צו קיום התורה ומצוותיה (חכמתו רצונו של הקב"ה¹²), און דעם "נחת רוח לפני"¹³ וואס דאס און גגרים, וכמאחז"ל (אין דער משנה פון היינטיקן פרק¹⁴) "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", אפילו א "שעה אחת" פון תשובה ומעשים טובים איז "יפה" פאר "כל חיי העולם הבא", עאכו"כ א רבני שעות און ריבוי תשובה ומעשים טובים. קומט דאך אויס לכאורה, אז דערמיט וואס וואס דער אויבערשטער גיט אידן ש"כ, אפילו דער שכר פון "עולם הבא"¹⁵, "שכרו בעקב אני נותן לכם" (למחר לקבל שכרם), עאכו"כ דער שכר פון די יעודים גשמיים בעולם הזה - ווערט א"י ניט אפגעצאלט דער (פולער) שכר פאר זייער קיום המצוות, ווארום א דער שכר קומט ניט צו די געוואלדיקע מעלה פון מקיים זיין א מצוה של הקב"ה - איז וואס פאר א שכר אסתי קען מען אויף דעם אפצאלן??

ג. בכמה מקומות איז מען מבאר¹⁶ (ע"פ דעם מאמר המשנה "שכר מצוה מצוה"), אז לעתיד לבוא וועט נתגלה ווערן דער "נחת רוח לפני", דער רצון והענוה הנצחי אין מצוות, וואס מיטט אויף איצטער דורך קיום המצוות, דעריבער¹⁷ וועט עס זיין א שכר אמיתי אויף קיום המצוות. דאס איז אבער ניט אינגאנצן מספיק (אין אונזער פאל) - ווייל:

(א) דער גילוי הנחת רוח איז ס'ניט גאר דער עצם הנחת רוח וואס ווערט אויפגעטאן דורך קיום המצוה בפניעל בעוה"ז (דערטאר איז "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי העוה"ב"), (ב) (רוב פון) די יעודים אין אונזער פרשה, ועד"ז אין אנדערע ערטער אין תורה, רעדן אפילו ניט ברמז) וועגן דעם גילוי הנחת רוח פון דעם אויבערשטן, נאר וועגן כרכות און המשכות צו אידן אין זייער ענינים גשמיים: "ושמר ה"א את הברית ואת החסר גוי", וכרכך והרכך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך גוי, בךך תהי' מכל העמים, לא יהי' בך עקר ועקרה גוי, והסיר ה' ממך כל חולי וגוי", ועד"ז אין די ווייטערדיקע פסוקים.

ב"ה

3 דבר מלכות

להשיב בלי להתבלבל / משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ

7 זמן הגאולה

הזכות והאחריות הגדולה ביותר / פרשת השבוע באור הגאולה

9 "מביא גאולה לעולם"

"גלות בא לעולם" - הייתכן? / גאולה ומשיח בפרק השבועי במסכת אבות

11 "בזכות נשים צדקניות"

ילד נוסף - תוספת ברכה בבית / תפקידן של הנשים בהבאת הגאולה

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח!

בשיעור שלך יושב ומקשיב גוי! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתי"ק - פרסום ראשון

איזה שכר מתאים על קיום המצוות? / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ עקב ה'תשמ"ט

המדור "מביא גאולה לעולם" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'ק נלב"ע ביום ו', עש"ק פ' ויגש - אחר תצות היום - ו' טבת ה'תשס"ב

המדור "וילחום מלחמת ה' - וינצח!" מוקדש לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים - נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757 סניף אויף הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפס: (04) 8715-770 דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכס כהנים וגוי קדוש"

המדור "בזכות נשים צדקניות" מוקדש

לעילוי נשמת האשה מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי ע"ה - נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ח ר' שמואל ש"י והרה"ח ר' יעקב ש"י שפריצער

להשיב בלי להתבלבל

כששאלו חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמישיח יבוא תיכף ומיד? הוא התבלבל ולא הי' לו מה להשיב! ● מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר מ-101 פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמישיח יבוא היום ● צריכים רק לשאול ילד בפשטות ולא יהיו זקוקים לראיות והסברות ● תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ - בלתי מוגה הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמישיח יבוא תיכף ומיד? - הוא מתבלבל ונבהל ("זוערט צעטומלט")!

מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמישיח יבוא היום - לא בעוד כמה חודשים, ועאכו"כ לא בעוד כמה שנים ר"ל, אלא שמישיח יבוא תיכף!

ובכלל הרי כתוב "אחישה"⁴, והגמרא אומרת⁵ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואם-כן, תעשה תשובה ותביא על ידי כך את הגאולה!

אתה מתעצל לעשות תשובה? - "יגיעת ומצאת"⁶, תתייגע בעצמך עד שתעשה תשובה, ועי"ז "מיד הן נגאלין" (כפס"ד הרמב"ם⁷)!

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" - מתי תבוא כבר הגאולה? בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא"² - הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום - שיבוא" - מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו³ - שיתכן מאוד שמישיח יבוא בעוד... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן - טוען הוא - שהיא תמשך עוד 1900 שנה, רחמנא ליצלן!...

לא הי' דבר כזה מעולם - שאחד ירהיב לומר בגלוי שיהודים יכולים לשבת 'תקועים' בגלות כזו עוד 1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!...

ב. וההבהלה בזה גדולה יותר:

- 1) שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ - נדפסה ב"יחי המלך" גליון שע עמוד 3 ואילך.
- 2) מה"יג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.
- 3) בחוג מסויים באה"ק.

- 4) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.
- 5) שם צז, ב.
- 6) מגילה ו, ריש ע"ב.
- 7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

איזה שכר מתאים על קיום המצוות?

בקשר עם פ' השבוע, לפנינו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לשיחת ש"פ עקב, ח"י מנ"א ה'תשמ"ט. נדפסה בסה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 641 ואילך להלן פענוח הצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

אמת'ע שכר דארף האָבן אַן ערך צו דער עבודה אויף וועלכע מ'צאָלט דעם שכר. ביז אַז דאָס דארף זיין נאָכמער ווי די וערט פון דער השתדלות ועבודת הפועל אַליין [ווי דאָס איז בנוגע צו אַ שכר גשמי וואָס אַ בעה"ב צאָלט זיין ניט בלויז אַז דער בעה"ב באַזאָרט דעם פועל, און זיכער ניט נאָר אויף זיינע צרכים בשעת העבודה, נאר אַ סך מער דערפון וויל אַלוי הוא נושא את נפשו, ער זאָל קענען מפרנס זיין בני ביתו. ועאכו"כ בנוגע צו אַ פועל אַ איד - כדברי המשנה: אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן שהן בני אברהם יצחק ויעקב].

לויט דעם שטעלט זיך אַ קשיא: ידער ענין של שכר - גשמי אָדער רוחני [כולל די יעודים בפרשתנו און אין אַנדערע פרשיות בתורה] - איז ניט בערך צו קיום התורה ומצוות' (חכמתו ורצונו של הקב"ה), און דעם "נחת רוח לפני" וואָס דאָס ברענגט, וכמאחז"ל (אין דער משנה פון היינטיקן פרק) "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", אפילו נאר אַ שעה אחת פון תשובה ומעשים טובים איז "יפה" מער פון "כל חיי העולם הבא", עאכו"כ אַ סך שעות און אַ ריבוי תשובה ומעשים טובים. קומט דאָך אויס לכאורה, אַז מיט דעם שכר וואָס דער אויבערשטער גיט אידן, אפילו דער שכר פון "עולם הבא", "שכרו בעקב אני נותן לכם" (למחר לקבל שכרם), עאכו"כ דער שכר פון די יעודים גשמיים בעולם הזה - ווערט ניט אָפגעצאָלט דער (פולער) שכר פאַר זייער קיום המצוות, וואָרום דער שכר קומט ניט צו די געוואַלדיקע מעלה פון מקיים זיין אַ שכר קען מען פאַר דעם אָפצאָלן?!

ג. בכמה מקומות איז מען מבאר (ע"פ דעם מאמר המשנה "שכר מצוה מצוה"), אַז לעתיד לבוא וועט נתגלה ווערן דער "נחת רוח לפני", דער רצון ותענוג פון השם אין מצוות, וואָס מ'טוט אויף דורך קיום המצוות, דעריבער איז עס אַ שכר אמיתי אויף קיום המצוות. דאָס איז אָבער ניט אינגאנצן מספיק (אין אונזער פאַל) - ווייל:

(א) דער גילוי הנחת רוח צום מקיים המצוה איז ניט דער תוקף און דער עצם הנחת רוח וואָס ווערט אויפגעטאָן דורך קיום המצוה בעוה"ז (ועד כדי כך אַז "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי העוה"ב"). (ב) (רוב פון) די יעודים אין אונזער פרשה, ועד"ז אין אַנדערע ערטער אין תורה, רעדן ניט (אפילו ניט ברמז) וועגן דעם גילוי הנחת רוח פון דעם אויבערשטן, נאָר וועגן ברכות און המשכות צו אידן אין זייערע ענינים גשמיים: "ושמר ה"א לך את הברית ואת החסד גו', וברכך והרבה וברך פרי בטנך ופרי אדמתך גו', ברוך תהי' מכל העמים, לא יהי' בך עקר ועקרה גו', והסיר ה' ממך כל חולי וגו'", ועד"ז אין ווייטערדיקע פסוקים.

ג. ובנוגע לעצם השאלה הנ"ל – שאפשר לפרש את הכוונה "אחכה לו בכל יום שיבוא": "שיבוא" בעוד משך זמן ולא ביום זה ממש – הרי אין זו שאלה כלל, ובהקדים:

בכמה מקומות מוצאים, שכאשר מביאים ראיות להסברת ענין – מביאים כמה ראיות. אך כמובן לכל לראש אומרים את יסוד ועיקר הראי', ולאחמ"כ מביאים ראי' נוספת, עוד סעיף וסניף לעצם ועיקר הראי', ובלשון הידוע – "ועוד יש לומר". או בלשון המשנה (בכ"מ) בפרקי אבות⁸ – ש"ש נוהגין⁹ ללומדם בתקופה זו, בשבתות הקיץ) – "ואומר".

מכך גם מובן, שלפעמים הראי' הנוספת מצד עצמה אינה חזקה כל כך, כיון שאפשר לפרשה באופן אחר (ואזי היא אינה ראי' לענינו); אבל לאחרי שמביאים את הראי' הראשונה והעיקרית, הרי היא מגלה מהו הפירוש של הראי' הנוספת, ואז מובן שגם היא משמשת כראי' לנדון המדובר.

עד"ז בענינו:

כמדובר כמ"פ¹⁰, יסוד ועיקר הראי' שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמישח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" בכל יום, ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחרי שידעו את עיקר ועצם הראי' לכן, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא – שיבוא ביום זה ממש.

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים":

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!"

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן – מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "רשות"¹¹? אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" – שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל –

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית – האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... – מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו **תיכף ומיד!**

עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל – הגלות, שכאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא **עכשיו**, תיכף ומיד!

שאלוהו: מה הראת לרופא? עונה הוא: הראתי לו את רגלי הבריאה ואת ידי הבריאה, והוא אמר לי שאני בריא והלכתי הביתה!

שאלוהו: הראת לו את ראשך החולה? עונה הוא: לא, כי פחדתי שיאמר שאינני בריא!... אמנם הוא הלך לרופא, ושילם מה שצריך לשלם לרופא, אבל היות שרצה לשמוע שהוא בריא, הוא לא העמיד עצמו בספק (שיוכל לשמוע אחרת), והראה לרופא את הרגל הבריאה! אבל את הראש החולה או את האבר החולני ר"ל, הוא לא הראה לו...

וזוהי ההוראה הנלמדת מהמקרה בגמ' [טענו חטין ויהודה לו בשעורין]: דעו לכם, תתכן מציאות של רבנים עם זקן לבן היושבים בבית-דין, וסמוכים איש מפי איש ופוסקים בשאלות כדבעי, אבל כשישאלו אותו: היתכן שב"מיהו יהודי" לא נרשם "כהלכה"?! הוא יענה ברבים – וידפיסו את-זה: מה זאת-אומרת, הרי יש [בתי ספר] "ממלכתי דתי"! ישנם מושבים השומרים את דיני תרומות ומעשרות!

ובינתיים הגוי נבלע בין ישראל, ואין לדעת מיהו יהודי ומיהו גוי!

ד. שאלתי ראש ישיבה אחד – מדוע הוא שותק? וענה לי, שהוא עסוק בהרבצת תורה! דבר נעלה מאוד. אמרתי לו, האם הנך יודע שבישיבה שלך לומדים גוים, ואתה אומר לפניכם שיעור? – בין התלמידים של אותה ישיבה ישנם בחורים (אחד או כמה) שהם עצמם לא יודעים (שאינם יהודים)!

איך אירע הדבר? – כשאבא ואמא שלו הגיעו לארץ ישראל, הוא הי' בן כך וכך שנים (ביגל צעיר) ורשמו אותו על הגבול בתור "יהודי", והוא בכלל לא הבחין בכל הענין ומלכתחילה לא ידע שהוא גוי. לאחר-מכן הגיע לנתניף, או למקום אחר, וראה שהוא רשום בתור "יהודי", אזי התחבר עם כל הילדים, וכיון שהי' לו ראש טוב – הוא נסע אח"כ לישיבה, והוא יושב בישיבה פלונית ומקשיב לשיעור, וכשיש לו שאלה – הולך לראש הישיבה, וראש הישיבה שמח בחידושי התורה שלו, והוא אינו יודע שזהו בגדר המלמד תורה לעכו"ם שחייב כך וכך... כי העכו"ם אינו יודע שהוא עכו"ם, שהרי אבא ואמא שלו לא סיפרו לו על כך! וכעת הוא מדבר בלשון הקודש, וגם יש בידו המעלה ד"המהלך בה (באה"ק) ד' אמות", שאומרת על-זה הגמרא (כתובות קיא, א) ש"זוכה לחיי העוה"ב" – אלא שהגמרא אומרת זאת על יהודי...

מה יוצא מהרבצת התורה שלך – שבשיעור שלך יושב ומקשיב גוי?!

ואח"כ כשביאים לחפש שידוך לבת, אזי נהי' הסדר בארץ ישראל בכמה וכמה משפחות – שהולכים לישיבות הגדולות ושואלים את הראש ישיבה על בחור טוב, ובמילא, אם אותו בחור למד חמש שנים בישיבה גדולה וראש הישיבה מרוצה ממנו – האם ילך לחקור ולדרוש מי הם אביו ואמו? אף אחד לא יחשוב על רעיון כזה!

ואם ראש הישיבה יאמר שהוא מתמיד ושקדן וראוי להיות שר ומושל בישראל, בימה של תורה, אזי האבא והאמא של הנערה לא יתחילו לחקור ולדרוש – הם סומכים על הראש ישיבה! והקולר תלוי בצוארו!

(תרגום חפשי משיחת כ"ף מנחם אב ה'תשל"א – בלתי מוגה)

(8 פ"ו, משניות ב, ז, ח, ט, י, יא.

(9 נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

(10 ראה "חיי המלך" תמג ע' 5. ועוד.

(11 ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ו.

בשיעור שלך יושב ומקשיב גוי!

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כמדובר כמה פעמים, ישנם אנשים שכשבאים אליהם בקושיא על ענינים הנוגעים לתורה ומצוות – הם מתבלבלים, ונדמה להם שזו קושיא גדולה ונוראה, ע"ד "המדבר הגדול והנורא הזה נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים", ושמעולם לא היתה קושיא שכזו, והם אינם יודעים כיצד לתרצה.

אך כאשר מתבוננים ומסתכלים בתורה אפילו רק בשטחיות, רואים (בפרט בדור יתום זה) שקושיא זו כבר נשאלה פעם, ושהתשובה נאמרה כבר בבידור.

ב. אחת מה"קושיות" הללו היא בקשר לזה שישנו השקף הכי גדול ד"מיהו יהודי" – שרושמים אפילו מי שעל-פי ההלכה אינו יהודי כ"יהודי", ועל זה באים ושואלים אותם – היתכן? עונים הם גם ב"קושיא" – היתכן? איך הנה שואל שאלה כזו, הרי עשינו כמה פעולות טובות!...

הנה כבר דובר בנוגע לזה, שהגמ' הבהירה **כבר** [שיתכן מקרה כזה] ש"טענו חטיין והודה לו בשעורין"; מדובר על שני אנשים **נורמלים** הבאים לבית-דין, בית-דין שצריך להיות מורכב מדיינים "חכמים ונבונים ויודעים לשבטיכם", ואעפ"כ אומרים **שתתכן** מציאות כזו ש"טענו חטיים והודה לו בשעורים!"

ועד"ז במקרה שאנו דנים בו:

כששואלים אותו: כיצד חתמת על מסמך האומר שההוא יהודי בה-בשעה שהוא בעצמו אומר שהוא גוי? אלא מה – הוא שילם 25 דולר, או שגם א"ז הוא לא שילם ורק רשמו לו שהוא שילם, ואתה בעצמך חותם או מצוה על השני לחתום בשליחותך שהוא יהודי?

[ותורת אמת אומרת שיהודי הוא מי שכופר בעבודה-זרה ו"מודה בכל התורה כולה"!]

– עונה הוא: מה זאת-אומרת? הרי אני למדתי את ה"דף היומי", הנחתי תפילין, אני לובש טלית קטן ונותן צדקה!...

למה הדבר דומה (לדוגמא), שניגשים למישהו ואומרים לו: יש לך שונא שרוצה ר"ל להסיר את ראשך, אזי הוא עונה: הרי יש לי רגל בריאה ויד בריאה וממילא אינני צריך לעשות כלום בנידון!...

מתוכחים איתו שרשמנו-ליצלן, הראש שלו בסכנה! עונה הוא: אל תדברו אודות הראש אלא אודות שאר האיברים שבגופי!

ג. וכמדובר פעם בארוכה, שב"חדר" נהגו פעם לספר סיפור על אחד שה' תמיד במרה-שחורה ("א מרה שחורה-ניק"), עד-כדי-כך שה' מוכרח לילך לרופא. כשחזר מהרופא ה' מלא שמחה, שאלוהו: מה השמחה הגדולה (שהרי ידעו שהוא חולה מסוכן)?

עונה הוא: מה זאת-אומרת? הרופא אמר שהכל בסדר!

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ – "הבטיחה תורה סוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים – אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמשכיח יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו ה' אפשר לכא' לפרשו באופן אחר), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". והרוג'צ'ובער¹⁷ לומד מכך להלכה

(12) שו"ע אדה"ז א"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 618 ואילך. וש"נ.

(13) זח"א קכט, א ואילך.

(14) סעיף ג'.

(15) יומא כו, א.

(16) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.

(17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.

שמזה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש – הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום – שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכו"כ יותר, כאשר כל רגע שמשכיח לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"!

וממשיכים לטעון – "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה 'עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה – שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכתוב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמשכיח "יתיב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמשכיח לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמשכיח וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמשכיח יבוא?! ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמשכיח יבוא היום, כל זה לאחרי שזה מפורש בתורה, כנ"ל! מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה לזמן מאוחר יותר?!

ידוע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹ [שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות

(18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ – "יחי המלך" תעד ע' 11.

(19) ישע"י נג, ד-ה.

(20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש חכ"ב ע' 79.

(21) סה"ש תנשא"א ח"ב ע' 496 וראה שם הע' 65 ואילך.

(22) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.

(23) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.

ילד נוסף - תוספת ברכה בבית

א. נוסף על ההשתדלות הכי גדולה שכל ילד יהודי יקבל חינוך הכשר, וחינוך על טהרת הקודש, שעי"ז נכלל הוא ב"צבאות השם", ובמהרה בימינו יוצאים כל בני" מהגלות "על צבאותם" "ביד רמה" – צריכה להיות השתדלות מיוחדת אודות הענין ד"כלו כל הנשמות שבגוף" ("באותו אוצר ששמו גוף"), שעי"ז "בן דוד בא" (יבמות סב, א).

ולכן, אלו השייכים לקיום המצוה ד"פרו ורבו" צריכים להשתדל לקיימה כדבעי, היינו, שלא להתערב באופן הנהגתו של הקב"ה ע"י הענינים הקשרים עם "תכנון משפחה", אלא להסתמך על הקב"ה בפשטות ובתמימות, באופן ד"תמים תהי' עם ה' אלקיך", תוך כדי ידיעה ברורה שכאשר הקב"ה יחליט לברכם בילדים – תהי' ברכה זו בעתה ובזמנה, ובאופן של רוב נחת אמיתי, לאורך ימים ושנים טובות.

ומובן שאין להתחשב עם ההסתות של ה"מלך זקן וכסיל" ש"תכנון משפחה" הוא דבר טוב עבור פלוני ופלוגי, עבור הילד וכו' – כי אדרבה: רואים בפועל שכאשר נולד ילד נוסף, מביא הדבר אורה ושמחה בכל הבית כולו, וזוהי הברכה הכי גדולה עבור הורים, האחים והאחיות שבמשפחה.

ובודאי שאין להתחשב עם חשבונות שהם היפך האמונה פשוטה שהקב"ה "זן את העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים" – כאמור לעיל, שלא זו בלבד שבד בד עם לידת הילד נפתח צינור חדש עבור פרנסתו, אלא עי"ז נמשכת תוספת ברכה בפרנסת כל הבית כולו.

וכמדובר כמ"פ אודות המשל מב' אנשים הנושאים משא **ביחד**, שבכחם לשאת משא כבד **יותר** מאשר כפליים ממה שכל א' מהם הי' מסוגל לשאת בפ"ע. ועד"ז בנוגע להמשכת הפרנסה – שהפרנסה הנמשכת ע"י ב' אנשים **ביחד**, היא **יותר** מאשר כפליים מהמשכת הפרנסה לכ"א בפ"ע. ועפ"ז מובן שכאשר נוסף ילד בבית – נמשכת תוספת ברכה בפרנסת כל בני הבית.

וזוהי ההוראה ד"תורת אמת" ו"תורת חיים" – הוראה אמיתית בחיים – שכל ילד שנוסף בבית הרי הוא מוסיף בהמשכת ברכת ה' על כל הבית, על הסביבה כולה, ועל העולם כולו, ועד כדי כך – שיציאתו מההיכל שמו גוף מקרבת את הגאולה האמיתית והשלימה דכללות בני" וכן הגאולה ד"שכינתא בגלותא".

ואשרי חלקן וגדולה זכותן של נשי ישראל שהתנהגו כן עד עתה, ויתנהגו כן מכאן ולהבא, ובודאי שהקב"ה יברך אותן שבקרוב ממש יצאו מהגלות ביחד עם בניהם ובנותיהם, "קהל גדול ישו בו הנה", ומתוך שמחה וטוב לבב יאמרו "ראו גידולים שגידלנו" – ילדים שנולדו וגדלו בבית יהודי ונתחנכו ברוח ודרך היהדות, דרך התורה והמצוות – "נר מצוה ותורה אור".

והמשכת ברכתו של הקב"ה תהי' כבר בימי הגלות האחרונים, ועאכו"כ כאשר יקויים היעוד "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר".

(משיחת כ' מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

פרעה, והבחינה של משה רבינו בתור רועה ישראל היתה דוקא מהקטנים]:

כאשר ישאלו ילד – מה הוא מתכוון בתפלתו "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון" – אצלו זו בכלל לא שאלה: הוא מתכוון בפשטות שהישועה תבוא מיד ממש! שהרי הישועה היא דבר טוב – ומדוע לדחות דבר טוב למחר כשאפשר לקבלו היום?!

הוא מבין כך **ממש בפשטות**, ללא צורך כלל בהסברות וראיות. במילא, גם מבוגרים יכולים ללמוד מכך מהו פירוש המילות בפשטות ד"לישועתך קוינו כל היום".

וכמדובר כמ"פ, שדוקא תפלתו של ילד היא בפשיטות ללא עירוב ענינים צדדיים: הוא אינו מודע כלל לכל המציאות דספירות וסדר השתלשלות, במילא כאשר שואלים אותו למי הוא מתפלל? – עונה מיד ובפשטות: להקב"ה בעצמו! ובלשון החסידות – לעצמות ומהות! והוא כלל לא מבין את השאלה.

עד"ז מובן שכאשר הוא מתפלל "לישועתך קוינו כל היום" הרי כוונתו בפשטות בלי לערב שום ענינים צדדיים. וכאשר שואלים אותו מה הוא מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום", עונה בפשטות: שהישועה תבוא **מיד!** אצלו אין בכלל קס"ד לומר שהכוונה ישועה בעוד משך זמן.

וא"כ, לא זקוקים כבר לשום ראיות והסברות – צריכים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו, וכבר ישמעו מהו הפירוש **הפשוט** בזה!

בישיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות "האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה כו", כלומר, הוא אינו אומר שמועה זו אינה תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו, שלא יפה לדבר עלי' – אומרת הגמרא איך הוא נקרא...!

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו לחב"ד'ניק – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב, כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא ובמדרשים וכו'?! ובפרט שהשואל עצמו יודע שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחם של ישראל – שכל השאלות והספיקות הללו באות מצד ה"יצרו אנסו"²² של היהודי המסכה על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען (כנ"ל²³) "כי אותה **אתם** מבקשים"²⁴ (כלומר שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות – כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא חפץ בישועה ורפואה – ישמעו מה יענה. והרי מובן במכל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל ישראל – ש"לישועתך קוינו כל היום" פירושו שהישועה תבוא היום ממש.

ח. ובזה רואים ג"כ את המעלה של ילדים [כנ"ל²³ שהעיקר ביציאת מצרים הי' "בעניניו"²⁵, "טפכם", ולזה בעיקר התנגד

[22] רמב"ם הל' גירושין פ"ב ה"כ.

[23] המדובר קודם בהתעודות – ס"ז בהנחה.

[24] בא י, יא.

[25] שם י, ט.

הזכות והאחריות הגדולה ביותר

[.] כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבנ"י היא למהר את הגאולה.

ובענינו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן – דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא – הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא⁴: (א) מלשון עקבים⁵, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם – "עד מתי?!"... והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה – "גולה" בתוס' אל"ף⁸) – בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המשולש (ע"ד חוט המשולש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני

ולכן, בהכרח לומר, שתכלית הכוונה בזה – שע"ז יבואו לעילוי גדול יותר, שלא בערך: הן אמת שהעולם הוא עולמו של הקב"ה, עולם על מילואו נברא⁸, "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם"⁹, תולדות מלא כתיב¹⁰. אבל אעפ"כ, רצה הקב"ה שיהי' עילוי גדול עוד יותר – "אלה תולדות פרץ"¹¹, באופן נעלה יותר – באין ערוך – מהעילוי ד"תולדות מלא" שבהתחלת בריאת העולם¹², ולכן, לא היתה ברירה, כביכול, אלא שתהי' הירידה ד"גלות בא לעולם", כדי שע"ז יבוא העולם לתכלית העילוי – לעתיד לבוא.

עבודת בני"ק בקיום התומ"צ בהיותם בארץ ישראל – אין בה משום חידוש, משא"כ כאשר נמצאים "בארץ אויביהם"¹³, ב"שוק של בורסקי"¹⁴, ושם מקיימים תומ"צ – דוקא אז נכרת מעלתן של ישראל!

ב. והנה, אם בזמן הגמרא נאמר כבר ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"¹⁵ שהיא בשעתא חדא וברגעא חדא – מה נאמר בנוגע לימינו אלו?!

ובפרט ע"פ עדותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – לפני עשרות שנים¹⁶ – שלא נותר לנו אלא לצחצח את ה"כפתורים" של "בגדי השרד" ("מונדיר") כדי שנהי' מוכנים לקראת ה"פאראד שיהי' בביאת המשיח:

מדובר אודות "בגדי שרד" – אשר בנוסף לכך ש"בגדים" בכלל אינם אלא לבוש חיצוני בלבד, הרי בבגדים גופא – אין זה בגד המוכרח להגן על האדם מפני הקור והצינה וכיו"ב, כי אם "לכבוד ולתפארת" בלבד.

ובזה גופא – לא מדובר אודות הבגד עצמו, חלקו העליון שבו ישנם ציורים וכו', או אפילו חלקו בתחתון שיפיו פחות מהחצי העליון, כי אם אודות ה"כפתורים", שאינם אלא לבוש ללבוש, טפל דטפל, כדי להוסיף בכבוד ותפארת, שלא יעוף קצהו של הבגד לצד זה וקצהו השני לצד אחר.

ו"כפתורים" אלו – נמצאים כבר גם הם, אלא שיש צורך לצחצח את הכפתורים בלב. וכאמור – מצב זה, שלא נותר לנו אלא לצחצח את הכפתורים בלבד, הי' כבר לפני עשרות שנים!! וא"כ, צועקים יהודים: "עד מתי?!"

והנה, מכיון שנמצאים אנו ביום השבת, שבו אסור ליהודי לצער את עצמו, ועאכו"כ שלא לצער אחרים – הרי גם הקב"ה צריך לקיים ענין זה, שלא לצער עוד את בני"י בצער הגלות, שהרי "מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל"¹⁷!

ולכן, בודאי יוציא הקב"ה את בני"י מהגלות תיכף ומיד ממש. (משיחת ש"פ בלק ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

1) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.
2) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.
3) אוה"ת ריש פרשתנו.
4) בהבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" אות סב.
5) ראה תניא פ"ב.
6) בסוף מס' סוטה. ועוד.
7) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על

8) ראה ב"ר פי"ד, ז. פי"ג, ג.
9) בראשית ב, ד.
10) ב"ר פי"ב, ו.
11) רות ד, יח.
12) ראה שמו"ר פ"ל, ג. וש"נ.
13) בחוקותי כו, מד.
14) זח"ג קטו, ב.
15) סנהדרין צז, ב.
16) שיחת שמו"ח תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מהר"צ תרפ"ט-ת"ש "כפ"ח תשמ"א) ע' 95.
17) תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.

”גלות בא לעולם” - היתכן?!

א. בפרק חמישי דפרקי אבות – הפרק שלומדים בשבת זו – פותחת משנה ט' במילים – ”גלות בא לעולם על כו””, שבזה מודגש עד כמה מושלל ענין של גלות ממציאות העולם, עד כדי כך, שרק כאשר עוברים על הענינים הכי חמורים שבתורה – ע”ז ג”ע ושפ”ד ושמיטת הארץ – או אז ”גלות בא לעולם”, ולולי זאת, הנה אפילו אם יעברו על תר”ט מצוות התורה ח”ו, עדיין אין מקום לענין של גלות!

והגע עצמך: ענין הגלות הוא – ”מפני חטאינו גלינו מארצנו”. והנה, אף שבתורה ישנם תרי”ג מצוות, הרי גם במצב של גודל הירידה, רחמנא ליצלן, עד שישנו ענין ד”חטאינו” ביחס לתר”ט מצוות התורה – עדיין לא יתכן מציאות של גלות בעולם, אלא אם כן יעברו על ד’ ענינים חמורים אלו, רק אז ”גלות בא לעולם”!

וטעם הדבר – בפשטות: מכיון שזהו **עולמו של הקב”ה** – כיצד יתכן שיהי בו ענין של גלות?! כשם שלא יתכן מצב של ”בנים שגלו מעל שולחן אביהם”¹, ”בין כך ובין כך אתם קרויים בנים”², עד”ז גם בנוגע למציאות העולם – שלהיותו עולמו של **הקב”ה**, לא שייך שיהי בו ענין של גלות!

אמנם, ”עולם” הוא מלשון העלם והסתר³, אבל סוכ”ס הרי זה עולמו של **הקב”ה**! ”זה שמי לעולם – לעולם כתיב”⁴, ”העלימהו שלא יקרא ככתבו”⁵, ואילו הענין ד”ונגלה כבוד הוי”” יהי רק לעתיד לבוא, אבל אעפ”כ, ”אני נקרא (בגלוי) . . באל”ף דלת”⁴, היינו, ששם אדני- עכ”פ הוא בגלוי בעולם! ואדרבה: מבואר באגה”ק⁶ שבריאית יש מאין אינה אלא מ”מהותו ועצמותו של המאציל ב”ה, שמציאותו הוא מעצמותו כו’, ולכן הוא לבדו בכחו ויכלתו לברוא יש מאין ואפס המוחלט”!

וזהו גם ההסבר על הענין דנתאוהו הקב”ה להיות לו ית’ דירה בתחתונים:

כאשר שואלים מהי הסיבה לכך שנתאוהו הקב”ה כו’ – המענה לזה, שזהו ענין של ”תאוה”, שאינה ע”פ שכל כו’⁷.

אבל אעפ”כ, לאחר מענה כזה האם צריכים להשאר כ”בולאך” ולא להבין מאומה – וכי לשם כך נתן הקב”ה לאדם את כח השכל, חכמה בינה ודעת (מפתחא דכליל שית)?!

אלא ההסבר לדבר – ע”פ האמור לעיל – דמכיון שזהו עולמו של **הקב”ה**, לכן רצונו שיהי לו דירה בתחתונים.

אמנם, עדיין נשאלת השאלה: מכיון שכל כך מושלל ענין הגלות – כיצד נותן הקב”ה אפשרות לעבור על ד’ ענינים הנ”ל שעל ידם ”גלות בא לעולם”?

1) ברכות ג, סע”א.	5) פרש”י שמות ג, טו.
2) קידושין לו, א. וראה לקו”ש ח”א ע’ 3 הע’ 23. וש”צ.	6) ס”כ.
3) לקו”ת שלח לז, ד. ביאור”ז להצ”ע ע’ שנה. ועוד.	7) ראה המשך תרס”ז ע’ ז.
4) קידושין עא, א.	

(בבחי’ מלמטה למעלה¹⁰), ובית נצח¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחרי’ גלות¹², כשיהי’ שלימות הגילוי דעצמותו ית’ בתחתונים¹³, ושלימות החיבור ד”אני לדודי ודודי לי”, ”כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם”.

ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד”עקב”, עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב”ה – ש”בואו ונחשוב חשבונו של עולם”: לפי כל החשבונות (שהקב”ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) ה’ צריך הקב”ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקנו (כנ”ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה”שנה שמלך המשיח נתגלה בו”¹⁴ (כמדובר כמ”פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ”שלושת השבועות”, שבנ”י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע”ז אומר הקב”ה¹⁵ ”אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית”, ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש”מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף”, ”מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו”¹⁷,

[.] ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ומכו”כ ציבורים (עשיריות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב”ה: ”עד מתי”?!...!

(משיחת ש”פ עקב, מבה”ח אלול ה’תש”א – מוגה, תרגום מאידית)

(11) זהר ח”א כת, א. ח”ג רכא, א. תקו”ז ת”ח.
 (12) ראה מכלתא בשלח טו, א. תוד”ה ה”ג ונאמר – 412 ואילך.
 פסחים קטז, ב. ועוד.
 (13) ראה תניא פל”י (מו, א).
 (14) יל”ש ישעי’ רמז תצט.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר’ **יצחק ב”ר יחזקאל** ע”ה **בן זכרי’** – נלב”ע ביום ה’ ניסן ה’תשס”ג יה”ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד ”הקיצו ורננו שוכני עפר” והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

●

מדור ה”דבר מלכות” מוקדש: לעילוי נשמת ר’ **יוסף ארי’ לב בן משה באר** ע”ה ולעילוי נשמת אשתו מרת **חשא בת נטע אורי** ע”ה **זיסק**

יה”ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד ”הקיצו ורננו שוכני עפר” והם בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחת זיסק שחיו – לברכות עד בלי די